

τὸ κῆμα πέφτει μὲ χαρὰ στὰ δύο τὰ περιγάλια
καὶ δίδει δεύτερο φιλί . . . ὁ ἀνεμος τραδύχθη
καὶ στὸ γυαλὸ ξεψύχῃσε χαρούμενο τὸ κῆμα.

Δ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

—ΟΟΟ—

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΑΣΜΑΤΑ.

Α'.

Ο ΑΛΕΞΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΣ.

Παρασκευὴ τὸ δειλινὸ, μέσα στὸ μοναστήρι
Ἐκλείστηκ' ὁ Καλόγερος καὶ πολεμάει τοὺς Τούρκους.
Ἀμπασαφέντης τοῦ μηνεῖ, τοῦ συχνοπαραγγέλνει.
« Ἀλέξη, δόμου τ' ἄρματα, καὶ μὴ με τυραγεύῃς,
Καὶ σοὺ χαρίζω τὴ ζωὴ, Ντερδέναγα σὲ κάνω. »
« Ἐγὼ δὲ δῶνω τ' ἄρματα σὰ τὴ παληοπουτάνα,
Μηγάρης εἶναι μπρούζινα, νὰ πάω νὰ φτιάσω ἄλλα;
Σὰ σοὺ δαστάγ' Βρωμότουρκε, κόπιασε νὰ τὰ πάρῃς. »
Τοῦ σῶθηκ' ὁ τσιμπιχανές, τοῦ λείψανε τὰ θυλια,
Κ' ἕνα γιουρούσι ἔκαμε μὲ τὸ σπαθὶ στὸ χέρι.
Πενήντα Τούρκους σκότωσε, τὸ γυιὸ τ' Ἀμπασαφέντη.
Ἐφτά νομάτοι τῶλειψαν, κ' οἱ ἑφτά 'τανε λεβένταις.

Β'.

Ο ΣΑΘΑΣ.

Σ' οὐλο τὸ κόσμο ξαστεριά, σ' οὐλο τὸ κόσμο γήλιος,
Κ' ἀπ' ὅς' ἀπ' τὴν Ἀνάπολη γράφει καὶ μπουμπουνίζει.
Ὁ Σάθας ἐπολέμαγε μὲ τοὺς Ἀλιντεσρίνους.
Τρεῖς ὥραις ἐπολέμαγε, τρεῖς ὥραις καὶ τρεῖς νύχταις.
Κοντά τ' ἀπομειήμερο, δύο ὥραις πρὶν νυχτώσῃ,
Κάνει γιουρούσι μιὰ φορὰ, μὲς τὸ καράδι μπαίνει.
Τὸ καπετάνιο σκότωσε μαζὶ μὲ τὸ λωστρόμο.
Γιομίζ' ἡ θάλασσα πανιά, τὸ πέλαγο κουφάρια.
Κ' ἕνας ἀράπης τὸ σκυλὶ μιὰ μπιστολιά τοῦ ρίνει.
Τὸν ἤρρε μὲς τὸ ψυχικὸ, μέσα στὰ φυλλοκάρδι.
« Βρὲ πατριώταις, κλάψτε με, τί σήμερα πεθαίνω.
Νὰ πᾶτε χαιρετίσματα στὴ δόλια μου γυναῖκα.
Νὰ μὴ μὲ καρτερᾷ στὴ γῆ, νὰ μὴ μὲ ἀπαντέχη.
Μὴ βάνῃ ντέρτι στὴ καρδιά, καὶ στὴ ψυχὴ μαράζι.
Καὶ τὴ λαμπρὴ νὰ στολισθῇ, νὰ μὴ μαυροφορέσῃ.
Νὰ πάρῃ δῖπλες στὸ χαρὸ, νὰ φιλοτραγουδίσῃ.
Κ' ἐγὼ καλὰ σκοτώθηκα παγαίνω γιὰ τὸ γένος.
Πέτε καὶ χαιρετίσματα σ' οὐλο τὸ Γαλαξίδι,
Κ' ὅς' εἶν' ὀχτροὶ μ' ἄς κλάψουνε, κ' οἱ φίλοι νὰ χαροῦνε.

Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΑΪΟΥ 15, 1864.

—*—

Ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησε τῇ 12 Μαΐου κατὰ τὸ δρο-
μολόγιον, ἐξ οὗ μόνον αἱ Πάτραι καὶ τὸ Μεσολόγ-
γιον ἐξηλείφθησαν διὰ τὴν ἐκεῖ ἐπικρατοῦσαν εὐ-
φλογίαν. Τὴν ἐπιοῦσαν ἐδέχετο αὐτὸν ἡ Σύρα.

* *

Ἡ Συνέλευσις συνελθοῦσα πάλιν τῇ 8 Μαΐου ἀπε-
φάσισε τὴν ἐπιοῦσαν νὰ ἐκλέγῃσιν οἱ ἀξιωματικοὶ
τῆς Ἐθνοφυλακῆς οὐχὶ τρεῖς ἀλλ' ἕνα υποψήφιον ἀρ-
χηγόν, ἐγκρινόμενον καὶ παυόμενον ὑπὸ τοῦ Βασι-
λέως, δυνάμενον δὲ νὰ ᾖ στρατιωτικὸς. — Τῇ δὲ

9 Μαΐου ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀπήντησεν
εἰς τὴν ἐπερώτησιν τοῦ πληρεξουσίου Βάλτου διὰ
τοὺς ἀκαίρως γενομένους προβιβάσμούς, τοὺς εἰς
ἑπτάνησον στρατιωτικοὺς διορισμούς καὶ τὴν ἀμνη-
στεῖαν τὴν δοθεῖσαν εἰς τοὺς στασιάζσαντας καὶ ἀπει-
θήσαντας ἀξιωματικούς καὶ ὑπαξιωματικούς, ὧν τι-
νες καὶ προεβιβάσθησαν. Μετὰ πολύωρον συζήτησιν
ἡ Συνέλευσις, ἀκούσασα καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξω-
τερικῶν, μετέβη εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. — Τῇ
δὲ 11 Μαΐου ἐξελέχθη δι' 119 ψήφων τὸν Κ. Δε-
ληγιεώργην πρόεδρον καὶ ἀντιπροέδρους τοὺς Κ.Κ.
Δημητριάδην καὶ Χρηστόπουλον. Ὁ Κ. Μεσσηνέζης
ἔλαβε ψήφους 62.

Λησταὶ συνέλαβον κατὰ τὸ Ἀλίπεδον, παρὰ τὸ
μνημα τοῦ Καραϊσκάκη, δύο μαθητὰς τῆς σχολῆς
τῶν εὐελπίδων, ὧν ὁ μὲν ἀπελύθη εὐθὺς, ὁ δ' ἕτερος
ἀνεψιὸς τοῦ πρώην ὑπουργοῦ Κ. Δρόσου καὶ υἱὸς
τοῦ Κ. Κ. Πετροκοκκίνου ἐλυτρώθη, δοθεῖσάν 2000
δραχμῶν. Πρὸ ταύτης τῆς ληστείας ἐγένετο καὶ
ἄλλη τὴν 1 Μαΐου μεταξὺ Καισαριανῆς καὶ Ἀθηνῶν,
συλληφθέντων δέκα φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου
ἀλλ' ἀπολυθέντων ἄνευ λύτρων ἀφ' οὗ προηγουμένης
ἐδάρησαν. Οἱ δὲ λησταὶ ἀφανίζονται ὡς σκιαί ἢ
φαντάσματα.

Τὸν ἑκτακτον ἀπεσταλμένον τοῦ Βασιλέως ἐδέ-
χθησαν ἐν ἑπτανήσῳ μετὰ μεγίστου ἐθουσιασμοῦ.
Οὗτος δ' ἀφ' οὗ ἐπεσκέφθη τὸν Ἀρμοστήν ὠμίλησε
πρὸς τὸν λαόν.

Ὁ στρατὸς ἀναχωρεῖ εἰς ἑπτάνησον μεθ' ὅριον
Κυριακὴν, 17 Μαΐου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΟΛΕΘΡΙΑ ΑΡΓΟΠΟΡΙΑ. Τὸν Ὀκτώβριον μῆνα
τοῦ 1862 ἔτους ἐν Λισαβῶνι, στρατιώτης τις τοῦ
πεζικοῦ καταδικάσθη εἰς θάνατον ὑπὸ τοῦ στρατο-
δικαίου ἐνεκὰ λειποταξίας καὶ ἀπειθείας.

Κατὰ τὴν ὀρισμένην ἡμέραν ὠδηγήθη ὑπὸ στρα-
τιωτικῆς δυνάμεως εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως
τῆς ποινῆς παραμυθούμενος ὑπὸ δύο ἱερέων. Τὸ φέ-
ρετρον, τὸ ὅποιον ἐμελλε νὰ δεχθῇ τὸ σῶμά του, ἐ-
φέρετο ἔμπροσθέν του, καὶ ἐτέθη κατὰ γῆς διὰ νὰ
γυνατίσῃ καὶ θανατωθῇ ἐπ' αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐφθασεν
ἐκεῖ, διέβη ἐνώπιον τῶν παρατεταγμένων στρατευ-
μάτων, καὶ ὑπῆγε πρὸς τὸ φέρετρον· ἐγυνάτισε δὲ
ἐπ' αὐτοῦ ἔχων εἰς τὴν χεῖρα χειρύμακτρον. Οἱ
στρατιῶται ἀνέμενον τὸ σύνθημα διὰ νὰ πυροβο-
λήσωσι.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ ἀξιωματικὸς λαβὼν χάρ-

την ἀπὸ τοῦ θυλακίου του, προὐχώρησε πρὸς τὸν στρατὸν ἵνα ἀναγνώσῃ τὰ ἐν αὐτῷ. Ἦτο δὲ χάρις τὴν ὁποῖαν εἶχε λάβει πρὸ ὀλίγων λεπτῶν, διδομένην πρὸς τὸν στρατιώτην ἕνεκα τῆς προτέρας καλῆς του διαγωγῆς. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐπιθυμῶν νὰ προσενήστῃ μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸ πνεῦμα, οὐχὶ μόνον τοῦ ἐνόχου ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ στρατοῦ, δὲν ᾔθελέσει νὰ διακρινώσῃ τὴν εὐχάριστον εἰδήσιν εἰμὴ τὴν τελευταίαν στιγμὴν. Ἐνῷ ἔτι θβάδιζεν ὁ ἀξιωματικὸς, ὁ δυστυχὴς κατὰδικος ἀφῆκεν, ἕνεκα τῆς ταραχῆς του, νὰ πέσῃ τὸ μανδύλιον· οἱ δὲ στρατιῶται νομίσαντες ὅτι ἦτο τὸ συμπεριωνημένον σύνθημα, ἐπυροβόλησαν, καὶ ὁ ταλαίπωρος ἐφανεύθη τὴν στιγμὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἐμελλε νὰ ἀκούσῃ κηρυττομένην τὴν χάριν του.

ΠΩΣ ΟΙ ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΙ ΑΠΑΤΩΣΙ ΤΟΥΣ ΕΓΠΙΣΤΟΥΣ. Κυρία τις ἀπολέσασα ἀδαμάντινον δακτύλιον καὶ ὑποπτεύσασα ὅτι τὸν ἐκλεψεν ἡ ὑπρέτις, ἐξήτησε παρ' αὐτῆς νὰ τὸν ἀποδώσῃ· ἀλλ' ἡ νέα ἤρνηθη ἐντόμως τὴν κατηγορίαν. Ἐντοσούτω ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται καὶ μικρὸν τινα φόβον, γνωρίζουσα πόσῃ ἐμπιστοσύνην εἶχεν ἡ κυρία της εἰς τὰς γνώσεις ἀνθρώπου τινὸς τῆς γειτονείας, ὅστις ἐφημίζετο ἀστρολόγος καὶ μαθοῦσα ὅτι ἡ κυρία της ἐσκόπευε νὰ συμβουλευθῇ τὸν μάγον αὐτὸν, ἀπεφάσισε νὰ τὴν προλάβῃ· ἐλθοῦσα δὲ πρὸς αὐτὸν τῷ ἐξήγησε τὰ δικτρεῖζαντα, ὡμολόγησεν ὅτι εἶχε κλέψῃ τὸν δακτύλιον καὶ ὅτι ἤγνοε τί νὰ πράξῃ φοβουμένη μήπως ἡ κυρία της τὴν ἀποπέμψῃ ἂν ὡμολόγῃ τὸ σφάλμα της· προσέθηκε δέ·

« Γνωρίζω ὅτι σκοπεύει νὰ σὲ συμβουλευθῇ αὐριον· εἰπέ με τί πρέπει νὰ κάμω; »

Ὁ δ' ἀστρολόγος μετὰ μικρὰν σκέψιν ἀπεκρίθη·

— Ἐχετε ὄρνιθας καὶ πτηνὰ εἰς τὴν οἰκίαν σας;

— Μάλιστα, ἀπεκρίθη ἡ ὑπρέτις, πολλάς.

— Ἐχετε μεταξὺ αὐτῶν καμμίαν ἐξαιρετικὴν;

— Μάλιστα, ἔχομεν μεγάλον κόρακα ὅστις εἶναι πολλὰ καλός.

— Καλὰ λοιπὸν, ἐπανελάθην ὁ ἀστρολόγος· ἐπιστρέψον εἰς τὴν οἰκίαν, βάλε τὸ δακτυλίδιον ἐντὸς τιμαχίου κρέατος, δός το εἰς τὸν κόρακα καὶ ἄφες τὸ τέλος τῆς ὑποθέσεως εἰς ἐμέ· ἀλλὰ ἂν θέλῃς νὰ ἔχῃς τὴν ὑπόληψίν σου μὴ τὸ εἶπῃς εἰς κανένα.

Ἡ νέα ἠκολούθησε τὰς ὁδηγίας του, τὴν δὲ ἐπαύριον ἡ κυρία της προσελθοῦσα εἰς τὸν ἀστρολόγον, τῷ διηγήθη τὴν ὑπόθεσιν καὶ εἶπεν ὅτι ὑπωπτεύετο τὴν θαλαμηπόλον της. Οὗτος δὲ παρκαλέσας αὐτὴν νὰ περιμείνῃ, συνεβουλεύθη διάφορα ὀγκώδη βιβλία, ὑπέλόγισε πολλὰ καὶ ἐπὶ τέλους εἶπεν, ὅτι ἐνόμιζε τὴν ὑπρέτιδα ἀθώαν καὶ ὅτι ὁ δακτύλιος εἶχεν ἀρπαγῇ ὑπὸ μέλανος ζώου, κυνὸς ἢ πτηνοῦ, ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκίαν.

Ἡ δὲ κυρία εὐθὺς ἐσκέφθη τὸν κόρακα καὶ ἀπῆλθεν ὑποσχομένη εἰς τὸν ἀστρολόγον μεγάλην ἀνταμοιβήν, ἂν ἀνεύρισκε τὸν δακτύλιον, ἀκολουθοῦσα τὴν συμβουλὴν του.

Ἐπανελθοῦσα δὲ εἰς τὴν οἰκίαν διέταξε νὰ φρονέωσι τὸν κόρακα, ἐν ᾧ ἀνευροῦσα τὸν ἀδαμάντινον παρὰ μὲν τῆς νέας ἐξήτησε συγγνώμην, δαφιλεύσασα συγχρόνως αὐτῇ καὶ λαμπρὸν δῶρον διὰ τὴν προσβληθεῖσάν ὑπόληψίν της, ὁ δὲ ἀστρολόγος ἀντημείφθη γενναίως καὶ ἀπέκτησε τοιαύτην φήμην, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου ἐγένετο πλουσιώτατος.

Ἡ ἀλήθεια τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο γνωστὴ ὀλίγον ἔτη μετὰ ταῦτα, ὅτε ἡ νέα νυμφευθεῖσα ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν πρώην κυρίαν της πάντα τὰ καθέκαστα.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

—ο—

Εὐεργετικὸν κατὰστημα οἷον ὑπάρχει εἰς τὰς σημαντικωτέρας πόλεις τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἀγγλίας, Γερμανίας, Πρωσσίας, Βελγικῆς καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς Κίνας, καὶ εἰς τὸ ὅποιον μετὰ θάρρους καὶ ἐν πλήρει ἐχεμυθίᾳ καὶ ἐμπιστοσύνῃ καταφεύγει ὁ τε πλούσιος καὶ ὁ πένης, ἡ τε χήρα καὶ τὸ ὄρφανόν, δὲν συνεστήθη ἄχρι τοῦδε ἐν Ἑλλάδι, ἐν ᾗ ἰδίως ἡ τοκογλυφία θρασυτάτην ὑψώσε τὴν κεφαλὴν.

Τὸ ἐλλείπον αὐτὸ κατὰστημα εἶναι τὸ ΔΑΝΕΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡῶ (Mont-de-Piété).

Ἐπιθυμῶν νὰ δώσῃ τελείαν καὶ ἀκριβῆ ἰδέαν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς Ἕλληνας, καὶ ἰδίως εἰς τοὺς βαθυπλούτους ἐξ αὐτῶν, τοὺς δυναμένους νὰ ὠφεληθῶσι τὴν πατρίδα διὰ τῆς συστάσεως τοιούτου εὐεργετικοῦ καὶ σωτηρίου δι' ἀπάσας τὰς τάξεις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καταστήματος, συνέλεξα μετὰ πολλῆς ὑπομονῆς καὶ κόπου τὴν ἱστορίαν ἐν γένει τῶν τοιούτων καταστημάτων, τὸν διοργανισμόν αὐτῶν, τοὺς κανονισμοὺς τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐν γένει πᾶν τὸ ἀποδιδόνον αὐτά. Ταῦτα πάντα μεταφράσας εἰς τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν σκοπεύω νὰ τὰ δημοσιεύσω μετὰ πολλῶν σημειώσεών μου εἰς ἓνα ὀγκώδη τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΗΡΙΩΝ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡῶ, φρονῶν ὅτι ἡ ἀνάγνωσις αὐτῶν πιθανὸν νὰ ἐνσπείρῃ βαθυπλούτῳ τινὶ Ἕλληνι τὴν ἰδέαν τῆς συστάσεως τοιούτου ἐν Ἑλλάδι καταστήματος.

Τὴν τιμὴν τοῦ βιβλίου ὥρισα εἰς δραχμὰς 4 πληρωτέας ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτοῦ.

Ἐν Μασσαλίᾳ, τὴν 7 Μαΐου 1864.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘ. ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ.
(Rue des Recolletes, 8.)

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

—οοο—

Φυλλάδιον 339, 1 Μαΐου.

Σελ. 73. στήλ. α. σίγ. 38. ἀντὶ ἐνταῦθα ἀναγν. ἐντεῦθεν.